

2005. december 13., kedd

P6_TA(2005)0496

Az energia-végfelhasználás hatékonysága ***II

Az Európai Parlament jogalkotási állásfoglalása a Tanács közös álláspontjáról az energia-végfelhasználás hatékonyságáról és az energetikai szolgáltatásokról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása és a 93/76/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezése tekintetében (10721/3/2005 – C6-0298/2005 – 2003/0300(COD))

(Együtt döntési eljárás: második olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács közös álláspontjára (10721/3/2005 – C6-0298/2005),
 - tekintettel a Bizottságnak a Parlamenthez és a Tanácshoz az első olvasat során intézett javaslatára (COM(2003)0739) ⁽¹⁾ vonatkozó álláspontjára ⁽²⁾,
 - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 62. cikkére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A6-0343/2005),
1. jóváhagyja a közös álláspontot, annak módosított formájában;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, 2005.06.07., P6_TA(2005)0212.

P6_TC2-COD(2003)0300

Az Európai Parlament álláspontja, amely második olvasatban 2005. december 13-án került elfogadásra az energia-végfelhasználás hatékonyságáról és az energetikai szolgáltatásokról, valamint a 93/76/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2006/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Közösségben szükség van az energia-végfelhasználás hatékonyságának javítására, az energia iránti kereslet szabályozására, valamint a megújuló forrásokon alapuló energiatermelés elősegítésére, mivel viszonylag korlátozottak a lehetőségek az energiaellátás és -elosztás feltételeinek más módon történő rövid és középtávú befolyásolására, akár új kapacitások létesítése, akár az átvitel és az elosztás javítása révén. Ezen irányelv ezért az ellátás biztonságának javításához járul hozzá.

⁽¹⁾ HL C 120., 2005.5.20., 115. o.

⁽²⁾ HL C 318., 2004.12.22., 19. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2005. június 7-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2005. szeptember 23-i közös álláspontja (HL C 275. E, 2005.11.8., 19. o.) és az Európai Parlament 2005. december 13-i állásfoglalása.

2005. december 13., kedd

- (2) A energia-végfelhasználás nagyobb hatékonysága hozzájárul majd a **primerenergia-fogyasztás, a CO₂ és más üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentéséhez, és ezáltal a veszélyes éghajlat-változás megakadályozásához** is. Ezen kibocsátások mértéke folyamatosan nő, és ezáltal egyre nehezebbé válik a kiemelt kötelezettségvállalások teljesítése. Az energiaszektorhoz kötődő emberi tevékenységek a Közösség üvegházhatást okozó gázkibocsátásának mintegy 78 %-át teszik ki. Az 1600/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozatban⁽¹⁾ meghatározott hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program szerint további csökkentések szükségesek az Egyesült Nemzetek éghajlat-változási keretegyezménye azon hosszú távú célkitűzésének eléréséhez, amely arra irányul, hogy az üvegházhatást okozó gázok légköri koncentrációja olyan szinten stabilizálódjon, ami megakadályozza az éghajlati rendszer veszélyes antropogén eredetű zavarait. **Ezért konkrét politikákra és intézkedésekre van szükség.**
- (3) A megnövelt energiahatékonyság lehetővé teszi a költséghatékony energiamegtakarításokban rejlő lehetőségek gazdaságos kiaknázását. Az energiahatékonyság javítására irányuló intézkedések elérhetővé tennék ezeket az energiamegtakarításokat, és ezáltal hozzájárulhatnának az Európai Közösség energiabehozataltól való függőségének csökkentéséhez. Ezen felül a nagyobb energiahatékonyságú technológiák felé való elmozdulás fokozhatja az Európai Közösségeknek a lisszaboni stratégiában hangsúlyozott innovatív szellemét és versenyképességét.
- (4) Az európai éghajlat-változási program első szakaszának végrehajtásáról szóló bizottsági közlemény a közösségi szinten meghozandó, éghajlatváltozással kapcsolatos elsődleges fontosságú intézkedések között említette az energiakereslet szabályozásáról szóló irányelvet.
- (5) Ezen irányelv összhangban áll a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló, 2003. június 26-i 2003/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽²⁾, valamint a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló, 2003. június 26-i 2003/55/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽³⁾, amelyek lehetőséget nyújtanak az energiahatékonyságnak és a keresletoldali szabályozásnak az új energiaellátás alternatíváiként, illetve környezetvédelmi célokra történő felhasználására, lehetővé téve a tagállamok hatóságai számára többek között azt, hogy új kapacitások létesítésére versenytárgyalási eljárást írjanak ki, illetve energiahatékonysági és keresletoldali intézkedéseket – beleértve az ún. „fehér bizonyítványokat” – válasszanak.
- (6) Ez az irányelv nem érinti a 2003/54/EK irányelv 3. cikkét, amely előírja, hogy a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy minden háztartási fogyasztó, valamint amennyiben a tagállamok szükségesnek tartják, a kisvállalkozások is egyetemes szolgáltatásban részesüljenek, azaz a tagállam területén belül joguk legyen a meghatározott minőségű villamos energiával való ellátásra, méltányos, könnyen és tisztán összehasonlítható, átlátható árakon.
- (7) **Ennek az irányelvnek ezért nemcsak az energetikai szolgáltatások kínálati oldalának további támogatása a célja, hanem a keresleti oldal erősebb ösztönzőinek megteremtése is. A közszektornak valamennyi tagállamban jó példát kell mutatnia az energiát használó berendezésekre, az energetikai szolgáltatásokra, valamint az egyéb energiahatékonysági intézkedésekre vonatkozólag a beruházások, a fenntartás, illetve az egyéb költségek tekintetében. A közszektort ezért arra kell ösztönözni, hogy az energiahatékonyság javítására vonatkozó megfontolásokat építse be beruházásaiba, értékcsökkenési leírásaiba és működési költségvetéseibe. A közszektornak ezenkívül törekednie kell az energiahatékonysági kritériumok közbeszerzési eljárások keretében történő felhasználására, amely gyakorlatot a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai ágazatban működő ajánlatkérők beszerzési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/17/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴⁾ és az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁵⁾ tesz lehetővé, és amely gyakorlatot az Európai Bíróság a 2002. szeptember 17-i C-513/99⁽⁶⁾ ügyben (Concordia Bus Finland) hozott ítélete megerősített. Tekintettel a tagállamok közigazgatási struktúráinak változatosságára, a közszektor által hozandó különböző típusú intézkedéseket az azoknak megfelelő nemzeti, regionális és/vagy helyi szinten kell meghozni.**

⁽¹⁾ HL L 242., 2002.9.10., 1. o.

⁽²⁾ HL L 176., 2003.7.15., 37. o. A 2004/85/EK tanácsi irányelvvel (HL L 236., 2004.7.7., 10. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 176., 2003.7.15., 57. o.

⁽⁴⁾ HL L 134., 2004.4.30., 1. o. A legutóbb a 2083/2005/EK bizottsági rendelettel (HL L 333., 2005.12.20., 28. o.) módosított irányelv.

⁽⁵⁾ HL L 134., 2004.4.30., 114. o. A legutóbb a 2083/2005/EK rendelettel módosított irányelv.

⁽⁶⁾ [2002] EBHT I-7213.

2005. december 13., kedd

- (8) *Az állami szektor sokféle módon tudja betölteni példamutató szerepét: a III. és VI. mellékletben felsorolt alkalmazandó intézkedések mellett az állami szektor kezdeményezhet például energiahatékonysági kísérleti projekteket, ösztönözheti az alkalmazottak energiahatékony magatartását stb. A kívánatos multiplikátor hatás elérése érdekében számos ilyen fellépésről kell hatékony tájékoztatást nyújtania az egyes polgároknak és/vagy a vállalatoknak, miközben hangsúlyoznia kell a költségmegtakarításokat.*
- (9) A villamos energia, a földgáz, a szén és a lignit, a fűtés, sőt néhány esetben a távfűtés és -hűtés kiskereskedelmi piacának a végső fogyasztók számára történt liberalizációja szinte kizárólag jobb hatékonysághoz és alacsonyabb költségekhez vezetett az energiatermelés, -átalakítás és -elosztás terén. Ez a liberalizáció nem vezetett jelentős mértékű versenyhez a termékek és a szolgáltatások szintjén, ami a keresleti oldalon az energiahatékonyság növekedését eredményezhette volna.
- (10) Az Európai Közösségen belüli energiahatékonyságról szóló, 1998. december 7-i állásfoglalásában⁽¹⁾ a Tanács jóváhagyta a Közösség egészére vonatkozó azon célkitűzést, amely a végső fogyasztás energiaigényességének 2010-ig évente további egy százalékponttal történő javítására irányul.
- (11) A tagállamoknak ezért nemzeti céllelőirányzatokat kell elfogadniuk az energia-végfelhasználás hatékonyságának előmozdítása és az energetikai szolgáltatások piaca további növekedésének és életképességének biztosítása érdekében, ezáltal is hozzájárulva a lisszaboni stratégia végrehajtásához. Az energia-végfelhasználás hatékonyságának előmozdítását célzó nemzeti céllelőirányzatok elfogadása hatékony szinergiát valósít meg olyan egyéb közösségi jogszabályokkal, amelyek alkalmazásuk esetén hozzájárulnak e nemzeti céllelőirányzatok eléréséhez.
- (12) Ezen irányelv megköveteli, hogy a tagállamok intézkedéseket tegyenek, és az irányelv célkitűzéseinek teljesítése ezen intézkedéseknek az energia végső fogyasztóira gyakorolt hatásától függ. A tagállamok által tett intézkedések végső eredménye sok olyan külső tényezőtől függ, amelyek a fogyasztók magatartását az energiafelhasználás, valamint az energiatakarékos módszerek alkalmazására és energiatakarékos készülékek használatára való hajlandóságuk vonatkozásában befolyásolják. Ezért, még ha a tagállamok kötelezettséget is vállalnak a célkitűzés elérése érdekében erőfeszítések megtételére, a nemzeti energiamegtakarítási célkitűzés jellegét tekintve csak céllelőirányzat, és a **9%-os** célérték elérése tekintetében nem tartalmaz a tagállamokra nézve jogi úton kikényszeríthető kötelezettséget.
- (13) *Emlékeztet arra, hogy a nemzeti céllelőirányzatuk elérése céljából a tagállamok 9%-nál nagyobb célt is kitűzhetnek saját maguknak.*
- (14) *Az energiahatékonyság növelésére kedvező hatást fog gyakorolni az információk, a tapasztalatok és a legjobb gyakorlat minden szinten végrehajtott cseréje, beleértve különösen az állami szektort. A tagállamoknak ezért fel kell sorolniuk az ezen irányelv összefüggésében hozott intézkedéseket és a lehető legnagyobb mértékben felül kell vizsgálniuk a hatásukat az energiahatékonysági cselekvési tervekben.*
- (15) Az energiahatékonyságnak a technológiai, magatartásbeli és/vagy gazdasági változásokon alapuló megvalósítására törekvés során el kell kerülni a jelentős negatív környezeti hatásokat, és figyelembe kell venni a társadalmi prioritásokat.
- (16) *A kínálati oldal finanszírozásának és a keresleti oldal költségeinek fontos szerepet kell játszania az energetikai szolgáltatásokban. Az energiahatékonysági programok és más energiahatékonyságot fejlesztő intézkedések végrehajtásának támogatására és az energetikai szolgáltatások piacának fejlesztésére szolgáló alapok létrehozása megfelelő eszköz lehet az ilyen piacokon történő diszkriminációmentes vállalkozásindítási támogatás nyújtására.*
- (17) A jobb energia-végfelhasználási hatékonyság elérhető az energetikai szolgáltatások hozzáférhetőségének növelése, és az irántuk való kereslet fokozása révén, valamint egyéb energiahatékonyságot javító intézkedések útján.

⁽¹⁾ HL C 394., 1998.12.17., 1. o.

2005. december 13., kedd

- (18) Az energiamegtakarítási potenciálnak a piac azon szegmenseiben – például a háztartások területén – történő kiaknázása érdekében, ahol az energiaauditok általában kereskedelmi forgalomban nem hozzáférhetők, a tagállamoknak biztosítaniuk kell az energiaauditok hozzáférhetőségét.
- (19) A Tanács 2000. december 5-i következtetéseiben az energetikai szolgáltatásoknak egy közösségi stratégia kidolgozásán keresztül történő előmozdítását az energiahatékonyság javítását célzó, kiemelt jelentőségű cselekvési területként jelölte meg.
- (20) Az energiaelesztők, az elosztóhálózati üzemirányítók és a kiskereskedelmi energiaértékesítő vállalkozások javíthatják az energiahatékonyságot az Európai Közösségben, ha olyan energetikai szolgáltatásokat értékesítenek, amelyekhez hozzátartozik a hatékony végfelhasználás, például a beltéri hőkomfort, a háztartási melegvíz, a hűtés, termékek előállítása, a világítás és a hajtóerő. Az energiaelesztők, az elosztóhálózati üzemirányítók és a kiskereskedelmi energiaértékesítő vállalkozások számára a profitmaximalizálás így szorosabban kötődik majd az energetikai szolgáltatásoknak a lehető legtöbb fogyasztó részére történő értékesítéséhez, mint ahhoz, hogy minden fogyasztónak a lehető legtöbb energiát adják el. **A tagállamoknak törekedniük kell az ezen a téren zajló verseny torzulásainak elkerülésére annak érdekében, hogy azonos feltételeket biztosítsanak valamennyi energetikai szolgáltató számára; azonban ezt a feladatot átruházhatják a nemzeti szabályozó hatóságra.**
- (21) Az energetikai szektor piaci szereplőinek nemzeti szervezeti felépítését teljes mértékben figyelembe véve, valamint az energetikai szolgáltatások és az ezen irányelvben előírt, energiahatékonyságot javító intézkedések végrehajtásának támogatása érdekében a tagállamok választhatják azt a lehetőséget, hogy vagy az energiaelesztők, vagy az elosztóhálózati üzemirányítók, vagy a kiskereskedelmi energiaértékesítő vállalkozások, vagy adott esetben e piaci szereplők két vagy valamennyi tagja számára kötelezővé teszik az említett szolgáltatások nyújtását, illetve az említett intézkedésekben való részvételt.
- (22) A harmadik felekkel kötött finanszírozási megállapodásokat, mint innovatív gyakorlatot, ösztönözni kell. E megállapodásokban a kedvezményezett elkerüli a beruházási költségeket azáltal, hogy a harmadik fél beruházásának eredményeképpen megvalósuló energiamegtakarítás pénzügyi értékének egy részét a harmadik fél beruházásának és a kamatköltségeknek a visszafizetésére használja.
- (23) Annak érdekében, hogy a hálózatos energiák díjszabásai és egyéb szabályozásai jobban elősegítsék a hatékony energia-végfelhasználást, a nagyobb energiafogyasztásra való, nem igazolható ösztönzőket meg kell szüntetni.
- (24) **Az energetikai szolgáltatások piacának támogatását sokféle eszközzel el lehet érni, beleértve a nem pénzügyi eszközöket is.**
- (25) Az energiamegtakarítási cél elérése érdekében hatályba léptetett energetikai szolgáltatásokat, energiahatékonyságot javító programokat és egyéb energiahatékonyságot javító intézkedéseket az érdekelt felek és a tagállamok által kijelölt közintézmények közötti önkéntes megállapodások révén lehet támogatni és/vagy megvalósítani.
- (26) **Azon önkéntes megállapodásoknak, amelyekre ez az irányelv kiterjed, átláthatónak kell lenniük és adott esetben legalább a következő kérdésekről kell információkat tartalmazniuk: mennyiségileg meghatározott és szakaszokra bontott célok, monitoring és jelentéstétel.**
- (27) **A motorüzemanyag- és a közlekedési ágazatnak fontos szerepet kell játszaniuk a az energiahatékonyság és az energiamegtakarítás terén.**
- (28) Az energiahatékonyságot javító intézkedések meghatározásakor figyelembe kell venni a költséghatékony technológiai újítások – például az elektronikus mérés – elterjedt használata révén elért hatékonyságnövekedést. **Ezen irányelv összefüggésében a versenyképes árú egyéni fogyasztásmérőkhöz hozzáértendők a pontos kalorikus mérők is.**
- (29) Annak érdekében, hogy a végső fogyasztók az egyéni energiafogyasztásukat illetően tájékozottabban hozhassanak döntéseket, el kell látni őket az erre vonatkozó, megfelelő mennyiségű információval, valamint egyéb lényeges – például a rendelkezésre álló, energiahatékonyságot javító intézkedésekről, az összehasonlítható végső fogyasztói profilokról, vagy az energiafelhasználó berendezések, köztük a „Factor Four” vagy hasonló berendezések objektív, részletes technikai leírásáról szóló – informá-

2005. december 13., kedd

ciókkal. **Kiemelendő, hogy az ilyen értékes információk egy részét a 2003/54/EK irányelv 3. cikkének (6) bekezdése szerint már hozzáférhetővé kell tenni a végső fogyasztók számára. A fogyasztókat ezenkívül aktívan kell ösztönözni arra, hogy rendszeresen ellenőrizzék a saját fogyasztásmérőjük állását.**

- (30) **Az energiahatékonysággal kapcsolatos információk összes fajtáját széles körben kell terjeszteni megfelelő formában, beleértve a vonatkozó célcsoportok részére történő közzétételt. Ez tartalmazhatja a pénzügyi és jogi keretokről, a kommunikációs és reklámkampányokról, valamint a legjobb gyakorlat valamennyi szinten történő széles körű cseréjéről szóló információkat.**
- (31) Ezen irányelv elfogadásával a szén-dioxid-kibocsátásnak az energiahatékonyság fejlesztése által való korlátozásáról (SAVE) szóló, 1993. szeptember 13-i 93/76/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ valamennyi érdemi rendelkezése egyéb közösségi jogszabályok hatálya alá tartozik, ezért a 93/76/EGK irányelvet hatályon kívül kell helyezni.
- (32) Mivel az energia-végfelhasználás hatékonyságának elősegítésére és az energetikai szolgáltatások piacának kialakítására irányuló célokat a tagállamok nem tudják kellőképpen megvalósítani, és azok jobban megvalósíthatók közösségi szinten, a Közösség intézkedéseket fogadhat el a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban. Az ugyanebben a cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban ez az irányelv nem haladja meg a fenti cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (33) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽²⁾ összhangban kell elfogadni,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

TÁRGY ÉS HATÁLY

1. cikk

Cél

Ezen irányelv célja, hogy a tagállamokban az energia-végfelhasználás hatékonyságának költséghatékony javítását fokozza az alábbiak révén:

- a) a szükséges célelőirányzatok, mechanizmusok, ösztönzők, illetve intézményi, pénzügyi és jogi keretek biztosítása a meglévő piaci korlátoknak és hiányosságoknak az energia hatékony végfelhasználása érdekében történő megszüntetése céljából;
- b) az energetikai szolgáltatások piacának kialakításához **és előmozdításához**, valamint egyéb, a végső fogyasztókat érintő energiahatékonyságot javító intézkedéseknek a meghozatalához szükséges feltételek megteremtése.

2. cikk

Hatály

Ezen irányelv a következőkre alkalmazandó:

- a) az energiahatékonyságot javító intézkedéseket nyújtó **szolgáltatókra, az** energiaszolgáltatókra, az elosztóhálózati üzemirányítókra és a kiskereskedelmi energiaértékesítő vállalkozásokra. A tagállamok azonban a kis elosztókat, a kis elosztóhálózati üzemirányítókat és a kiskereskedelmi energiaértékesítő kisvállalkozásokat kivonhatják ezen irányelv 6. és 13. cikkének alkalmazása alól;

⁽¹⁾ HL L 237., 1993.9.22., 28. o.

⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

2005. december 13., kedd

- b) a végső fogyasztókra. Az irányelv azonban az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ I. mellékletében felsorolt tevékenység-kategóriákba tartozó **vállalkozásokra nem** alkalmazandó;
- c) a fegyveres erőkre, mindössze olyan mértékben, hogy az irányelv alkalmazása ne kerüljön összeütközésbe a fegyveres erők tevékenységeinek jellegével és elsődleges céljával, továbbá a kizárólag katonai célokra használt anyagok kivételével.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „energia”: a kereskedelmi forgalomban hozzáférhető energia valamennyi formája, beleértve a villamos energiát, a földgázt (beleértve a cseppfolyósított földgázt és a cseppfolyósított propán-bután gázt), a fűtésben és hűtésben (beleértve a távfűtést és -hűtést) használt valamennyi tüzelőanyagot, a szenet és a lignitet, a tőzeget, a közlekedési üzemanyagokat (a repülőgép-üzemanyagok és a tengerészeti bunkerolajok kivételével), valamint a belső villamosenergia-piacon a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia támogatásáról szóló, 2001. szeptember 27-i 2001/77/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽²⁾ meghatározott biomasszát;
- b) „energiahatékonyság”: a teljesítményben, a szolgáltatásban, a termékekben vagy az energiában kifejezett hozam és a befektetett energia aránya;
- c) „energiahatékonyság-javulás”: az energia-végfelhasználás hatékonyságának növekedése a technológiai, magatartásbeli és/vagy gazdasági változások eredményeképpen;
- d) „energiamegtakarítások”: az a megtakarított energiamennyiség, amely egy vagy több energiahatékonyságot javító intézkedés végrehajtása előtt és után mért és/vagy becsült fogyasztás alapján kerül meghatározásra, biztosítva az energiafogyasztást befolyásoló külső feltételeknek megfelelő normalizálást;
- e) „energetikai szolgáltatás”: az a fizikai haszon, vagy azon javak, amelyek az energia és az energiahatékony technológia **és/vagy cselekvés** kombinációjából származnak, e szolgáltatás magában foglalhatja a szolgáltatás nyújtásához szükséges üzemeltetést, karbantartást és ellenőrzést, e szolgáltatást szerződés alapján nyújtják, és e szolgáltatás **rendes körülmények között bizonyítottan** az energiahatékonyság igazolható, mérhető vagy felbecsülhető javulásához **és/vagy elsődleges energiamegtakarításokhoz** vezet;
- f) „energiahatékonysági mechanizmusok”: kormányok vagy kormányzati szervek által alkalmazott olyan általános eszközök, amelyek célja egy támogatási keretrendszer vagy ösztönzők kialakítása az energetikai szolgáltatásokat vagy egyéb energiahatékonyságot javító intézkedéseket nyújtó vagy vásárló piaci szereplők számára;
- g) „energiahatékonyságot javító programok”: a végső fogyasztók csoportjaira összpontosító olyan tevékenységek, amelyek rendszerint az energiahatékonyság igazolható, mérhető vagy felbecsülhető növekedéséhez vezetnek;
- h) „energiahatékonyságot javító intézkedések”: minden olyan intézkedés, amely rendszerint az energiahatékonyság igazolható, mérhető vagy felbecsülhető növekedéséhez vezet;
- i) „energetikai szolgáltató vállalat”: az a természetes vagy jogi személy, aki energetikai szolgáltatásokat nyújt és/vagy egyéb energiahatékonyságot javító intézkedéseket tesz a felhasználók berendezéseiben vagy helyiségeiben, és ezzel bizonyos fokú pénzügyi kockázatot vállal. A nyújtott szolgáltatás kifizetése (részben vagy egészben) az energiahatékonyság javulásának elérésén és az egyéb megállapodott teljesítésmérikritériumok teljesítésén alapul;
- j) „szerződés energiateljesítményre”: a kedvezményezett és az energiahatékonyságot javító intézkedést nyújtó szolgáltató (rendszerint egy energetikai szolgáltató vállalat) között kötött, olyan szerződéses megállapodás, amelyben az említett intézkedésbe való beruházásért a fizetés a szerződésben megállapodott szintű energiahatékonyság-növekedéssel összefüggésben történik;

⁽¹⁾ HL L 275., 2003.10.25., 32. o. A 2004/101/EK (HL L 338., 2004.11.13., 18. o.) irányelvvel módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 283., 2001.10.27., 33. o. A 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

2005. december 13., kedd

- k) „harmadik fél általi finanszírozás”: olyan szerződéses megállapodás, amelyben az energiaszolgáltató és az energiahatékonyságot javító intézkedés kedvezményezettjén felül egy harmadik fél is részt vesz, aki az intézkedéshez szükséges tőkét biztosítja, és az energiahatékonyságot javító intézkedés eredményeképpen elért energiamegtakarítás egy részével egyenértékű díjat számít fel a kedvezményezettnek. Ez a harmadik fél az energetikai szolgáltató vállalat is lehet;
- l) „energiaauditok”: olyan szisztematikus eljárás, amelynek révén megfelelő ismereteket gyűjtenek valamely épület vagy épülethozzjáró, ipari művelet és/vagy létesítmény, magán- vagy közszolgáltatás aktuális energiaszolgáltatási profiljára vonatkozóan, továbbá amely meghatározza és számszerűsíti a költséghatékony energiamegtakarítási lehetőségeket, és beszámol az eredményekről;
- m) „energiamegtakarítás céljára szolgáló pénzügyi eszközök”: valamennyi olyan pénzügyi eszköz – például alapok, szubvenciók, adókedvezmények, kölcsönök, harmadik fél általi finanszírozás, energiateljesítményre szóló szerződések, energiamegtakarításról szóló garanciaszerződések, az energetikai tevékenységek kiszervezése és egyéb kapcsolódó szerződések –, amelyet az állami szervek vagy magánszervezetek az energiahatékonyságot javító intézkedések megvalósítását célzó projekt kezdeti költségeinek részleges csökkentése vagy teljes fedezése érdekében a piac számára hozzáférhetővé tesznek;
- n) „végső fogyasztó”: az a természetes vagy jogi személy, aki saját végfelhasználásra vásárol energiát;
- o) „energiaelosztó”: az a természetes vagy jogi személy, aki az energia végső fogyasztókhoz, illetve a végső fogyasztók számára energiát eladó elosztóállomásokhoz történő szállításáért felel. Ez a fogalom meghatározás nem vonatkozik a p) pont hatálya alá tartozó, gáz és villamos energia elosztásával foglalkozó elosztóhálózati üzemirányítókra;
- p) „elosztóhálózati üzemirányító”: az a természetes vagy jogi személy, aki felelős egy adott terület elosztóhálózatának üzemeltetéséért, karbantartásáért, valamint szükség esetén annak fejlesztéséért, illetve ahol az alkalmazható, annak összekapcsolásáért más rendszerekkel; felelős továbbá azért, hogy a hálózat hosszú távon ki tudja elégíteni a villamos energia elosztásával kapcsolatos, indokolt igényeket;
- q) „kiskereskedelmi energiaértékesítő vállalkozás”: az a természetes vagy jogi személy, aki energiát ad el a végső fogyasztók számára;
- r) „kis elosztó, kis elosztóhálózati üzemirányító és kiskereskedelmi energiaértékesítő kisvállalkozások”: az a természetes vagy jogi személy, aki az energia végső fogyasztók számára történő elosztásával vagy eladásával foglalkozik, és aki évente kevesebb, mint 75 GWh-nak megfelelő energiát oszt vagy ad el, vagy tíznél kevesebb személyt alkalmaz, vagy akinek az éves árbevétele és/vagy éves mérlegfőösszege nem haladja meg a 2 000 000 eurót;
- s) „fehér bizonyítványok”: független tanúsító szervek által kiadott tanúsítványok, amelyek a piaci szereplőknek az energiahatékonyságot javító intézkedések eredményeképpen elért energiamegtakarításra vonatkozó állításait igazolják.

II. FEJEZET

ENERGIAMEGTAKARÍTÁSI CÉLOK

4. cikk

Általános cél

(1) A tagállamok átfogó nemzeti energiamegtakarítási céllelőirányzatot fogadnak el, amely szerint ezen irányelv alkalmazásának **kilencedik** évére **9%-os** megtakarítás elérésére törekednek, és amelyet az energetikai szolgáltatások és egyéb energiahatékonyságot javító intézkedések útján kell elérni. A tagállamok e célkitűzés elérése érdekében költséghatékony, megvalósítható és ésszerű intézkedéseket hoznak.

E nemzeti energiamegtakarítási céllelőirányzat megállapítására és kiszámítására az I. mellékletben meghatározott rendelkezésekkel és módszerrel összhangban kerül sor. Az energiamegtakarítások összehasonlítása és összehasonlítható egységekre történő átváltása céljára a II. mellékletben meghatározott átváltási tényezők alkalmazandók, kivéve, ha az ezektől eltérő átváltási tényezők alkalmazása igazolható. A megfelelő energia-

2005. december 13., kedd

hatékonyság-javító intézkedések példái a III. mellékletben található. Az energiamegtakarítások mérésének és hitelesítésének általános keretét a IV. melléklet tartalmazza. **A nemzeti energiamegtakarítási céllelőirányzattal kapcsolatos nemzeti energiamegtakarításokat 2008. január 1-jétől kezdődően mérik.**

(2) A 14. cikknek megfelelően benyújtandó első **energiahatékonysági cselekvési terv (EEAP)** céljából a tagállamok egy köztes, ezen irányelv alkalmazásának harmadik évéig szóló nemzeti energiamegtakarítási céllelőirányzatot, és az irányelvnek a köztes és átfogó célok elérésére vonatkozó stratégiája felülvizsgálatát is **meghatározzák**. Ennek a köztes célkitűzésnek reálisnak kell lennie, és az (1) bekezdésben említett általános nemzeti energiamegtakarítási céllelőirányzattal összhangban kell állnia.

A Bizottság véleményt nyilvánít arról, hogy a köztes nemzeti energiamegtakarítási céllelőirányzat realiztikus-e és összhangban áll-e az átfogó célkitűzéssel.

(3) **Az energiahatékonyság növelése érdekében minden tagállam programokat és intézkedéseket készít.**

(4) A tagállamok egy vagy több, új vagy már létező hatóságot vagy hivatalt bíznak meg az (1) bekezdésben említett célkitűzés elérését szolgáló keretrendszer átfogó ellenőrzésének és felügyeletének feladatával. Ezek a szervek utóbb ellenőrzik az energetikai szolgáltatások és egyéb energiahatékonyságot javító intézkedések – beleértve a már létező nemzeti energiahatékonysági intézkedéseket – eredményeképpen megvalósuló megtakarításokat, és beszámolnak az eredményekről.

(5) A Bizottság ezen irányelv alkalmazása első három évének felülvizsgálatát és az arról tett beszámolót követően azt is megvizsgálja, hogy helyénvaló-e olyan irányelvre irányuló javaslatot előterjesztenie, amelynek célja, hogy az energiahatékonyság javítása terén a piacgazdasági megközelítést a „fehér bizonyítványok” révén továbbfejlessze.

5. cikk

Az energia-végfelhasználási hatékonyság a közszektorban

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a közszektor ezen irányelvvel összefüggésben példamutató módon járjon el. E célból **hatékonyan tájékoztatják a polgárokat és/vagy adott esetben a vállalatokat az állami szektor példamutató szerepéről és intézkedéseiről.**

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy egy vagy több energiahatékonyságot javító intézkedést a közszektor hozzon meg, olyan költséghatékony intézkedésekre összpontosítva, amelyek a lehető legrövidebb idő alatt a lehető legnagyobb energiamegtakarítást eredményezik. Az ilyen intézkedéseket a megfelelő nemzeti, regionális és/vagy helyi szinten hozzák meg, és azok állhatnak jogalkotási javaslatokból és/vagy önkéntes megállapodásokból, illetve ezekkel megegyező hatással bíró egyéb eszközökből. A nemzeti és közösségi közbeszerzési jogszabályok sérelme nélkül **a következőket hajtják végre:**

- **legalább két intézkedést használnak fel az VI. mellékletben szereplő jegyzékből,**
- **a tagállamok ennek az eljárásnak a megkönnyítése érdekében a közbeszerzési eljárások lehetséges értékelési kritériumaiként felhasználható energiahatékonysági és energiamegtakarítási iránymutatókat tesznek közzé.**

A tagállamok megkönnyítik és lehetővé teszik a legjobb gyakorlatok cseréjét a közjogi szervek között, például az energiahatékony közbeszerzési gyakorlatokat mind nemzeti, mind nemzetközi szinten; e célból a (2) bekezdésben említett szervezetnek együtt kell működnie a Bizottsággal a legjobb gyakorlatok 7. cikk (3) bekezdésében említett cseréjére tekintettel.

(2) A tagállamok valamely új vagy már létező szervezetet, illetve szervezeteket bíznak meg az (1) bekezdésben meghatározott, az energiahatékonyság javítására vonatkozó követelmények integrálásának adminisztratív, irányítási és végrehajtási feladataival. Ezek a szervezetek azonosak lehetnek a 4. cikk (4) bekezdésében említett hatóságokkal vagy hivatalokkal.

2005. december 13., kedd

III. FEJEZET

AZ ENERGIA-VÉGFELHASZNÁLÓI HATÉKONYSÁG ÉS AZ ENERGETIKAI SZOLGÁLTATÁSOK TÁMOGATÁSA

6. cikk

Energiaelosztók, elosztóhálózati üzemirányítók és kiskereskedelmi energiaértékesítő vállalkozások

(1) A tagállamok biztosítják, hogy azok az energiaelosztók, elosztóhálózati üzemirányítók és/vagy kiskereskedelmi energiaértékesítő vállalkozások, amelyek energiát adnak el:

- a) kérelemre, de évenként legfeljebb egy alkalommal, a 4. cikk (4) bekezdésében említett kijelölt hatóságok vagy hivatalok, vagy valamely más kinevezett szerv rendelkezésére bocsássák a végső fogyasztókra vonatkozó összesített statisztikai információkat, feltéve, hogy az utóbbi a kapott információkat szintén átadja az előbbinek. Ezen információknak elegendőeknek kell lenniük az energiahatékonyságot javító programok megfelelő megtervezéséhez és végrehajtásához, valamint az energetikai szolgáltatások és egyéb energiahatékonyságot javító intézkedések elősegítéséhez és nyomon követéséhez. Tartalmazhatnak múltbeli információkat, illetve tartalmazniuk kell a végfelhasználói fogyasztásról, adott esetben beleértve a terhelési profilokról, a fogyasztók szegmentációjáról és földrajzi elhelyezkedéséről szóló aktuális információkat, a vonatkozó közösségi jogszabályokkal összhangban a magánjellegű vagy üzleti szempontból érzékeny információk sértetlenségének és bizalmaságának megőrzése mellett;
- b) ne folytassanak olyan tevékenységeket, amelyek meggátolhatják az energetikai szolgáltatások és az egyéb energiahatékonyságot javító intézkedések iránti keresletet és azok teljesítését, illetve amelyek akadályozhatják az energetikai szolgáltatások és az egyéb energiahatékonyságot javító intézkedések piacának fejlődését. A tagállamok meghozzák az ilyen jellegű tevékenységek megszüntetéséhez szükséges intézkedéseket, amennyiben azok előfordulnak.

(2) A tagállamok:

- a) az alább felsoroltak közül kiválasztanak egy vagy több követelményt, amelyet az energiaelosztók, az elosztóhálózati üzemirányítók és/vagy a kiskereskedelmi energiaértékesítő vállalkozásoknak teljesíteniük kell, közvetlenül és/vagy közvetve, más energiaszolgáltatókon vagy energiahatékonyságot javító intézkedéseket nyújtó vállalkozásokon keresztül:
 - i. végső fogyasztók számára biztosítják a versenyképes árazású energetikai szolgáltatások kínálatát és azok ösztönzését; vagy
 - ii. biztosítják végső fogyasztók számára a versenyképes árazású, független módon kivitelezett energiaauditok és/vagy energiahatékonyságot javító intézkedések hozzáférhetőségét és azok ösztönzését, a 9. cikk (2) bekezdésével és a 12. cikkel összhangban, illetve ez utóbbi rendelkezések támogatásával; vagy
 - iii. hozzájárulnak a 11. cikkben említett alapokhoz és finanszírozási mechanizmusokhoz. Az ilyen hozzájárulások szintje legalább az ebben a bekezdésben említett tevékenységek kínálatából adódó becsült költségnek felel meg, és a 4. cikk (4) bekezdésében említett hatóságokkal vagy hivatalokkal való megállapodás tárgyát képezi; és/vagy
- b) biztosítják az olyan önkéntes megállapodások és/vagy egyéb piacorientált rendszerek, mint például a fehér bizonyítványok meglétét vagy létrehozatalát, amelyek egy vagy több, az a) pontban említett követelménnyel azonos **hatásúak**. Az önkéntes megállapodásokat **a tagállamok értékelik**, felülvizsgálják és ellenőrzik annak biztosítása érdekében, hogy azok egy vagy több, az a) pontban említett követelménnyel gyakorlatilag azonos hatásúak legyenek.

E célból az önkéntes megállapodásoknak érthető és egyértelmű célokat kell kitűzniük, és az ellenőrzési és jelentéstételi kötelezettségeknek olyan eljárásokhoz kell kapcsolódniuk, amelyek az intézkedések felülvizsgálatához és/vagy kibővítéséhez vezetnek, amennyiben a célok nem, vagy nagy valószínűséggel nem teljesülnek. Az átláthatóság biztosítása érdekében az önkéntes megállapodásokat az alkalmazás előtt a vonatkozó titoktartási rendelkezések figyelembevételével közzé kell tenni, és hozzáférhetővé kell tenni a közvélemény számára; ezenkívül a megállapodásoknak az érintetteket véleménynyilvánításra kérő felhívást is tartalmazniuk kell.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az energiaelosztókon, az elosztóhálózati üzemirányítókon és/vagy a kiskereskedelmi energiaértékesítő vállalkozásokon kívüli egyéb vállalkozások – pl. az energetikai szolgáltató vállalkozások, az energetikai berendezések üzembe helyezői, az energia-tanácsadók és -konzultánsok – számára is biztosított legyen a megfelelő mértékű ösztönzés, az egyenlő verseny és az azonos feltételek megléte ahhoz, hogy függetlenül kínálhassák, illetve hajthassák végre az energetikai szolgáltatásokat és a (2) bekezdés a) pontjának i. és ii. alpontjában leírt energiaauditokat és energiahatékonyságot javító intézkedéseket.

2005. december 13., kedd

(4) A (2) és (3) bekezdés értelmében a tagállamok csak akkor ruházhatnak feladatokat az elosztóhálózati üzemirányítókra, ha ez a 2003/54/EK irányelv 19. cikkének (3) bekezdésében és a 2003/55/EK irányelv 17. cikkének (3) bekezdésében foglalt, a számviteli szétválasztásra vonatkozó követelmények tiszteletben tartása mellett történik.

(5) Ezt a cikket a 2003/54/EK és a 2003/55/EK irányelv alapján engedélyezett eltérések és mentességek sérelme nélkül kell végrehajtani.

7. cikk

Információk hozzáférhetősége

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az energiahatékonysági mechanizmusokra, valamint a nemzeti energia-megtakarítási célirányzat elérése céljából elfogadott pénzügyi, illetve jogi keretrendszerekre vonatkozó információk átláthatóak legyenek, és a megfelelő piaci szereplők részére széles körben hozzáférhetőek legyenek.

(2) **A tagállamok biztosítják, hogy nagyobb erőfeszítéseket tesznek az energia-végfelhasználás hatékonyságának előmozdítása érdekében. Megfelelő feltételeket és ösztönzőket állapítanak meg a piaci szereplők számára annak érdekében, hogy azok több tájékoztatást és tanácsot adjanak az energiahatékonyságról a végső fogyasztók számára.**

(3) **A Bizottság biztosítja a tagállamokban alkalmazott legjobb energiatakarékosági gyakorlatok cseréjét és széles körben való elterjesztését.**

8. cikk

Megfelelő minősítési, akkreditációs és tanúsítási rendszerek hozzáférhetősége

A magas szintű technikai hozzáértés, objektivitás és megbízhatóság elérése céljából a tagállamok – amennyiben azt szükségesnek ítélik – biztosítják a megfelelő minősítési, akkreditációs és/vagy tanúsítási rendszerek hozzáférhetőségét az energetikai szolgáltatásokat és a **6. cikk (2) bekezdése a) pontjának i. és ii. alpontjában** említett energiaauditokat és energiahatékonyságot javító intézkedéseket nyújtó szervezetek számára.

9. cikk

Az energiamegtakarításra szolgáló pénzügyi eszközök

(1) A tagállamok hatályon kívül helyezik vagy módosítják azon nemzeti jogszabályokat és szabályozásokat – a kizárólag fiskális természetűek kivételével –, amelyek szükségtelenül vagy aránytalanul akadályozzák vagy korlátozzák az energiamegtakarítások céljára szolgáló pénzügyi eszközök alkalmazását az energetikai szolgáltatások vagy az egyéb energiahatékonyságot javító intézkedések piacán.

(2) A tagállamok ezekre a pénzügyi eszközökre vonatkozóan szerződés mintákat bocsátanak az energetikai szolgáltatások és az egyéb energiahatékonyságot javító intézkedések meglévő és potenciális vásárlói rendelkezésére. Ezeket kiadhatják a 4. cikk (4) bekezdésében említett hatóságok vagy hivatalok.

10. cikk

Energiahatékonysági díjszabás és a hálózatos energiákra vonatkozó egyéb szabályozások

(1) A tagállamok biztosítják az átviteli és elosztási díjszabásban alkalmazott azon ösztönzők megszüntetését, amelyek szükségtelenül növelik az elosztásra vagy átvitelre kerülő energia mennyiségét. E tekintetben, a 2003/54/EK irányelv 3. cikkének (2) bekezdésével és a 2003/55/EK irányelv 3. cikkének (2) bekezdésével összhangban, a tagállamok az energiahatékonysággal kapcsolatban közszolgáltatási kötelezettségeket róhatnak a gáz- illetve a villamosenergia-ágazatban működő vállalkozásokra.

(2) A tagállamok engedélyezhetnek a rendszerekben és díjszabási struktúrákban szociális célú összetevőket, feltéve, hogy az átviteli és elosztási rendszert károsító hatások a szükséges minimumra korlátozódnak, és az adott társadalmi célhoz képest nem aránytalan mértékűek.

2005. december 13., kedd

11. cikk

Pénzalapok és finanszírozási mechanizmusok

(1) A Szerződés 87. és 88. cikkének sérelme nélkül a tagállamok létrehozhatnak olyan alapot vagy alapokat, amelyek energiahatékonyságot javító programok és egyéb energiahatékonyságot javító intézkedések teljesítését támogatják, és elősegítik az energiahatékonyságot javító intézkedések piacának kialakítását. Az ilyen intézkedések közé tartozik az energiaaudit előmozdítása, az energiamegtakarítást szolgáló pénzügyi eszközök, és adott esetben a mérés javítása és az informatív számlázás. Az alapok a magasabb tranzakciós költségek és magasabb kockázat által jellemzett végfelhasználói ágazatokra is kiterjednek.

(2) A létrejött alapoknak támogatásokat, kölcsönöket, pénzügyi garanciákat és/vagy egyéb olyan finanszírozási módokat kell biztosítaniuk, amelyek garantálják az eredményeket.

(3) Az alapok az energiahatékonyságot javító intézkedések valamennyi szolgáltatója – például az energetikai szolgáltató vállalkozások, a független energia-tanácsadók, elosztóhálózati üzemirányítók, a kiskereskedelmi energiaértékesítő vállalkozások és az üzembe helyezők – számára nyitva állnak. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az alapokat valamennyi végső fogyasztó számára megnyitják. A versenytárgyalási eljárást vagy az azzal egyenértékű, teljes átláthatóságot biztosító módszereket a vonatkozó közbeszerzési szabályokkal teljes összhangban kell kivitelezni. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy ezek az alapok a kereskedelmi finanszírozású energiahatékonyságot javító intézkedéseket kiegészítsék, és ne versengjenek azokkal.

12. cikk

Energiaauditok

(1) A tagállamok biztosítják, hogy minden végső fogyasztónak – beleértve a kisebb háztartási, a kereskedelmi és a kis és közepméretű ipari ügyfeleket is – hatékony, jó minőségű energiaauditálási rendszerek álljanak rendelkezésére, amelyeket úgy alakítottak ki, hogy alkalmasak legyenek a lehetséges energiahatékonyságot javító intézkedések azonosítására, illetve amelyek kivitelezése független módon történik.

(2) Azok a piaci szegmensek, amelyeket magasabb tranzakciós költségek, valamint kevésbé összetett létesítmények jellemeznek, egyéb intézkedésekkel érhetők el, például kérdőívekkel és az interneten hozzáférhetővé tett és/vagy a fogyasztóknak postán elküldött számítógépes programokkal. A tagállamoknak biztosítaniuk kell az energiaauditok hozzáférhetőségét az olyan piaci szegmensek számára, amelyekben ezek az auditok kereskedelmi forgalomban nem hozzáférhetők, a 11. cikk (1) bekezdését figyelembe véve.

(3) Az épületek energiahatékonyságáról szóló, 2002. december 16-i 2002/91/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 7. cikkének megfelelő igazolást egyenértékűnek kell tekinteni az e cikk (1) és (2) bekezdésében előírt követelményeknek megfelelő energiaauditallal, valamint az ezen irányelv **VI. mellékletének e) pontjában** említett **energiaauditallal**. Továbbá, az olyan rendszerekből adódó auditokat, amelyek az érintett felek szervezetei és az érintett tagállam által kijelölt, felügyelt és ellenőrzött szerv között létrejött önkéntes megállapodásokon alapulnak, hasonlóképpen úgy kell tekinteni, mint amelyek teljesítették a 12. cikk (1) és (2) bekezdésében előírt követelményeket.

13. cikk

Az energiafogyasztás mérése és informatív számlázása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a villamos energia, a földgáz, a távfűtés és/vagy hűtés, valamint a háztartási melegvíz végső fogyasztóit a technikailag lehetséges, pénzügyileg ésszerű és a potenciális energiamegtakarításokhoz képest arányos mértékben ellássák olyan versenyképes áru, egyéni fogyasztásmérővel, amelyek pontosan tükrözik a végső fogyasztó tényleges energiafogyasztását, és a tényleges felhasználási időszakról szolgáltatnak információkat.

A meglévő fogyasztásmérők cseréje esetén mindig rendelkezésre kell bocsátani az említett versenyképes áru, egyéni fogyasztásmérőket, kivéve, ha ez műszakilag kivitelezhetetlen, vagy nem költséghatékony megoldást jelent a becsült lehetséges hosszú távú megtakarításokhoz viszonyítva. Új épületben létrehozott új csatlakozás esetén, vagy amennyiben egy épület a 2002/91/EK irányelvben megállapított nagyobb felújításon megy keresztül, az említett versenyképes áru, egyéni fogyasztásmérőket mindig rendelkezésre kell bocsátani.

⁽¹⁾ HL L 1., 2003.1.4., 65. o.

2005. december 13., kedd

(2) A tagállamok biztosítják, hogy adott esetben az energiaelosztók, az elosztóhálózati üzemirányítók és a kiskereskedelmi energiaértékesítő vállalkozások által végzett számlázás a tényleges energiafogyasztáson alapuljon, és megjelenítése világos, érthető módon történjen. A végső fogyasztók számláin megfelelő tájékoztatást kell nyújtani annak érdekében, hogy átfogó elszámolást kapjanak az aktuális energiaköltségekről. A **tényleges fogyasztás alapján történő** számlázást olyan gyakorisággal kell végrehajtani, hogy a fogyasztók szabályozhassák saját energiafogyasztásukat.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az energiaelosztók, az elosztóhálózati üzemirányítók vagy a kiskereskedelmi energiaértékesítő vállalkozások adott esetben a számlákon, szerződésekben, tranzakcióikban és/vagy az elosztóállomásokon adott nyugtákon vagy azokhoz csatoltan, világos, érthető módon a végső fogyasztól rendelkezésére bocsássák az alábbi információkat:

- a) a tényleges aktuális árak és a tényleges energiafogyasztás;
- b) a fogyasztó aktuális energiafogyasztásának és az előző év ugyanezen időszakában mért fogyasztásnak az összehasonlítása, lehetőleg grafikus formában;
- c) amikor csak lehetséges, és hasznos, egy átlagos normalizált vagy viszonyítási alapként figyelembe vett, ugyanazon felhasználói kategóriába tartozó energiafelhasználóval történő összehasonlítás;
- d) a fogyasztói szervezetek, energiaügynökségek vagy egyéb hasonló szervek kapcsolatfelvételéhez szükséges adatai, beleértve a weboldalak címeit is, ahol hozzáférhetőek a rendelkezésre álló energiahatékonyságot javító intézkedésekre, az összehasonlításhoz használható végfelhasználói profilokra, és/vagy az energiafelhasználó berendezések objektív, részletes műszaki leírására vonatkozó információk.

IV. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

14. cikk

Jelentések

(1) Azok a tagállamok, amelyek – bármilyen célból – az irányelv hatálybalépése idején már alkalmaznak a IV. mellékletben leírtakhoz hasonló típusú, energiamegtakarításra vonatkozó számítási módszereket, a megfelelő szinten részletezett információkat benyújthatják a Bizottságnak. Ezeket az információkat minél előbb be kell nyújtani, lehetőleg nem később, mint ...^(*). Ezen információk segítségével a Bizottság kellő mértékben figyelembe veheti a meglévő gyakorlatokat.

(2) A tagállamok legkésőbb 2007. június 30-ig benyújtják az első energiahatékonysági cselekvési területeket (EEAP). Legkésőbb 2011. június 30-ig a tagállamok benyújtják a második EEAP-t a Bizottságnak. Legkésőbb 2014. június 30-ig a tagállamok egy harmadik EEAP-tervet nyújtanak be a Bizottságnak.

Az összes EEAP leírja a 4. cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt célleírányzatok elérése, valamint a közszektor példamutató szerepével és a végfelhasználóknak nyújtott tájékoztatással és tanácsadással kapcsolatban az 5. cikk (1), illetve a 7. cikk (2) bekezdésében foglalt rendelkezések teljesítése érdekében tervezett energiahatékonysági intézkedéseket.

A második és a harmadik EEAP:

- tartalmazza az előző terv részletes elemzését és értékelését;
- tartalmazza a 4. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott energiamegtakarítási célleírányzatok teljesítésével összefüggő végeredményeket;
- tartalmazza a célleírányzatoktól való fennálló vagy várható elmaradásokat orvosló további intézkedésekre vonatkozó terveket és az intézkedések várható hatásait;
- a 15. cikk (4) bekezdésével összhangban alkalmazza és fokozatosan növeli az összehangolt hatékonysági mutatók és referenciaértékek használatát a múltbéli intézkedések értékelésére és a tervezett jövőbeli intézkedések hatásának becslésére;
- a rendelkezésre álló, becslésekkel kiegészített adatokon alapul.

^(*) Ezen irányelv hatályba lépésétől számított 6 hónap elteltével.

2005. december 13., kedd

(3) **Legkésőbb ... (*) a Bizottság megjelentet egy költség-haszon hatástanulmányt, amely a végfelhasználói energiahatékonysággal kapcsolatos EU-szabványok, -szabályozások, -politikák és -intézkedések közötti kapcsolódásokat vizsgálja.**

(4) **Az EEAP-kat a 16. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban értékelik. Az első EEAP felülvizsgálatának határideje 2008. január 1. A második EEAP felülvizsgálatának határideje 2012. január 1. A harmadik EEAP felülvizsgálatának határideje 2015. január 1.**

(5) **Az EEAP-k alapján a Bizottság felméri, hogy a tagállamok milyen mértékben haladtak előre nemzeti energiamegtakarítási célleírányzatuk elérésében. A Bizottság jelentést tesz közzé következtetéseiről:**

- **az első EEAP-kkal kapcsolatban legkésőbb 2008. január 1-jéig;**
- **a második EEAP-kkal kapcsolatban 2012. január 1-je előtt;**
- **a harmadik EEAP-kkal kapcsolatban 2015. január 1-je előtt.**

E jelentések tartalmazzák a kapcsolódó közösségi szintű cselekvésre vonatkozó információkat, beleértve a jelenleg hatályban lévő és a jövőbeli jogszabályokat. A jelentések figyelembe veszik a 15. cikk (4) bekezdésében említett összehasonlítási rendszert, megnevezik a legjobb gyakorlatokat és azokat az eseteket, ahol a tagállamok és/vagy a Bizottság nem ért el megfelelő haladást, továbbá ajánlásokat tartalmazhatnak.

A második jelentést adott esetben és szükség szerint az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak címzett, a további intézkedésekre vonatkozó javaslatok követik, beleértve a célértékek alkalmazási idejének esetleges meghosszabbítását. Amennyiben a jelentés megállapítja, hogy nem történt elegendő előrelépés a nemzeti célleírányzat elérése felé, ezek az ajánlások a célleírányzatok szintjére és természetére irányulnak.

15. cikk

A keretrendszer felülvizsgálata és kiigazítása

(1) **A II., III. és IV. mellékletben említett értékeket és számítási módszereket a 16. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban a műszaki fejlődésnek megfelelően ki kell igazítani.**

(2) **A Bizottság a 16. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban 2008. január 1-je előtt tovább pontosítja és igény szerint kiegészíti a IV. melléklet 2–6. pontját, tiszteletben tartva a IV. mellékletben megállapított általános keretet.**

(3) **A Bizottság 2012. január 1-je előtt a 16. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban – azon tagállamok rendszereinek sérelme nélkül, amelyek már magasabb százalékot alkalmaznak – felemeli a IV. melléklet 1. pontjában említett összehangolt számítási modellben használt összehangolt alulról felfelé történő számítás százalékos arányát. A jelentősen megnövelt arányú alulról felfelé irányuló számításokat tartalmazó új összehangolt számítási modellt első alkalommal 2012. január 1-jétől kell alkalmazni.**

Ahol lehetséges és megvalósítható, az irányelv teljes alkalmazási ideje alatt elért összes megtakarítás mérésére ezt az új összehangolt számítási modellt kell alkalmazni, azon tagállami rendszerek sérelme nélkül, amelyekben az alulról felfelé történő számítások aránya nagyobb.

(4) **A Bizottság a 16. cikk (2) bekezdésében foglalt eljárással összhangban 2008. június 30-ig az egyes tagállamok rendelkezésre álló, illetve költség-hatékonyan összegyűjthető adatait figyelembe véve kidolgozza az összehangolt energiahatékonysági mutatókat és az azokon alapuló referenciaértékeket. Ezen összehangolt energiahatékonysági mutatók és referenciaértékek kialakítása során a Bizottság referencia-ként felhasználja az V. mellékletben foglalt indikatív jegyzéket. A tagállamok a 14. cikkben említetteknek megfelelően fokozatosan beépítik ezeket a mutatókat és referenciaértékeket a saját energiahatékonysági cselekvési terveikben található statisztikai adatokba, és energiahatékonysági cselekvési terveik jövőbeli prioritásainak meghatározásakor a rendelkezésükre álló eszközök egyikeként használják fel azokat.**

Legkésőbb ... () a Bizottság a mutatók és a referenciaértékek meghatározásáról szóló jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.**

(*) Két évvel ezen irányelv hatálybalépését követően.

(**) Ezen irányelv hatálybalépése után öt évvel.

2005. december 13., kedd

16. cikk

Bizottság

- (1) A Bizottságot munkájában egy bizottság segíti.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikke rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időszak három hónap.

- (3) A bizottság elfogadja saját eljárási szabályzatát.

17. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 93/76/EGK irányelv hatályát veszti.

18. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb...(*) megfeleljenek, **a 14. cikk (1), (2) és (4) bekezdésében foglalt rendelkezések kivételével, amelyeket legkésőbb ... (**) ültetnek át.** A tagállamok erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal a nemzeti jognak az ezen irányelv által érintett jogterületen elfogadott főbb rendelkezéseinek szövegét.

19. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

20. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt ...-ban/-ben, ...-án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

(*) Ezen irányelv hatályba lépésétől számított két év.

(**) Ezen irányelv hatályba lépésének időpontja.